Nr. 2. Tarnopol, dnia 1 lutego 1927. Rok VII.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki. Wychodzi 1-go każdego miesiąca.

Cena pojedynczego egzemplarza 0·40 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj. Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 0·10 zł. — najmniej 1 zł.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Minsterstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. OB. 102. Warszawa, dnia 12. stycznia 1927 r.

Przedmiot:
Opłaty stemplowe od podań i świadectw.

OKÓLNIK Nr. 7

Do Wszystkich P. P. Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Pana Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach oraz Tymczasowego Wydziału Samorz. we Lwowie.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926. r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98. poz. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r., ustanawia między innemi, nowe stawki opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych.

W szczególności:

1) Podanie podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł. od pierwszego egzemplarza, bez względu na ilość arkuszy oraz po 50 gr. od każdego załącznika, tudzież od drugiego i dalszych egzemplarzy lub odpisów podania, — również bez względu na ilość arkuszy, z których składa się załącznik, względnie dalszy egzemplarz lub odpis (art. 145).

2) Świadectwo urzędowe podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 154).

3) Za sporządzeniem przez urząd państwowy drugiego i dalszych egzemplarzy dokumentu urzędowego, t. j. wtóropisów (duplikatów), równobrzmiących z oryginałem i zaopatrzonych w podpis równorzędny,

jak również za sporządzenie przez urząd państwowy i poświadczenie bądź pełnego odpisu dokumentu urzędowego bądź wyciągu z takiego dokumentu, należy się opłata w wysokości 1 zł. od każdcj stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157).

4) Za poświadczenie przez urząd państwowy, że wtóropis, odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, jest zgodny z pierwopisem, należy się opłata stemplowa w wysokśći 50 gr. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157).

5) Opłata za poświadczenie przez urząd państwowy, własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego wynosi: przy jednym podpisie 1 zł., przy dwóch podpisach 2 zł., przy trzech lub więcej 3 zł. (art. 158).

Wyjątki od powyższych przepisów zawierają art. 141, 142, 144, 146,147, 154 (ustęp drugi), 155, 156 i 160 ustawy o opłatach stemplowych. Z wyjątków tych zasługuje zwłaszcza na uwagę przepis art. 141 p. 13, według którego ustawy o opłatach stemplowych nie stosuje się do podań w gospodarczych sprawach urzędów państwowych, a więc do podań, które mają na celu bądź zawiązania stosunku prywatno-prawnego (n. p. oferty), bądź wnoszone są do urzędu jako współkontrahenta w sprawie wykonywania istniejącego już stosunku prywatno-prawnego i to tak co do majątku państwowego jak i co do majątku prywatnego, pozostającego pod zarządem państwa.

Przepisy o spososobie uiszczania i o postępowaniu w razie nie uiszczenia opłat stemplowych od podań i świadectw zawierają art. 151, 152 i 161 ustawy o opłatach stemplowych oraz par. par. 165-171, tudzież 177 i 178 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713).

Wedle tych przepisów do czuwania nad prawidłowem uiszczeniem opłat stemplowych od podań obowiązani są: urzędnik biura podawczego i urzędnik załatwiający podanie. Pierwszy kasuje znaczki stemplowe, naklejone na podaniu, drugi ocenia, czy opłatę uiszczono w dostatecznej wysokości i kasuje znaczki ponownie (par. 166 rozp. wykon.). Gdy należnej opłaty nie uiszczono lub uiszczono ją w wysokości niedostatecznej, to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, poleca kancelarji, aby wezwała petenta do uiszczenia kwoty, której brakuje (par. 168 rozp. wykon.) Nadanie biegu takiemu podaniu jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych, przewidzianych w par. par. 169—171 rozp. wykon. Należność tytułem doręczenia wezwania według wzoru 13 za pośrednictwem poczty (ustęp drugi i trzeci par. 170 rozporządzenia wykonawczego) wynosi obecnie 80 gr., a mianowicie za list urzędowy 20 gr., za polecenie 30 gr. i za recepis zwrotny 30 gr. (pozycja 1 b. taryfy pocztowej, ogłoszonej w n-rze 88 Dz. U. R. P. z 1926 r. pod poz. 490 oraz LL. 1 i 2 należytości dodatkowych, wymienionych w taryfie pocztowej na str. 973).

W myśl punktu 1 art. 144 ustawy o opłatach stemplowych, podania, wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej, są wolne od opłaty, w myśl punktu 3 art. 160, są wolne od opłaty świadectwa wydawane urzędom państwowym, żądającym świadectwa imieniem Skarbu Rzeczypospolitej.

Ponieważ ustawa w punkcie 1 art. 144 wymienia tylko Skarb Rzeczypospolitej, a nie wymienia przedsiębiorstw państwowych będących odrębnemi osobami prawnemi, (jak to czyni w art. 120), przeto podania, wnoszone przez te przedsiębiorstwa, oraz świadectwa im wydawane, podlegają opłacie — o ile nie zachodzi przedmiotowe uwolnienie od opłaty (art. 142 oraz punkt 1 art. 160). Nawet Skarbowi Rzeczypospolitej nie jest przyznane uwolnienie od opłat za sporządzenie wtóropisu oraz za poświadczenie zgodności wtóropisu, odpisu lub wyciągu — z pierwopisem (ustęp ostatni art. 160).

Nowe przepisy o opłatach stemplowych od podań mają zastosowanie do wszelkich podań, otrzymanych począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r., przez urząd państwowy, do którego je adresowano bez względu na datę nadania na pocztę (art. 179).

Oznajmiając powyższe zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 4 stycznia 1927 r. Nr. DPO. 10357/VII Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o udzielenie podwładnym organom odpowiedniej instrukcji w zakresie opłat od podań i świadectw, a w szczególności o zarządzenie, aby urzędnicy, do których zakresu należy czuwanie nad prawidłowem uiszczaniem opłat stemplowych od podań i świadectw, zapoznali się niezwłocznie z art. 140—161 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570) oraz z par. par. 163—178 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713).

Za Naczelnika Wydziału:
(—) St. Czerwiński
Radca Ministerjalny.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 28 grudnia 1926 o wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe jako wadja oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatności kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
	A. Papiery państwowe.		
1/IV i 1/X	8% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. Nr. 55 ex 24 poz 543)	w złocie 100	140
1/IV i 1/X	6% poż. dol. z roku 1918—1920	dol. 100	600
1/II i 1/VIII	10% poż. kol. S. I. (Dz. U. R. P. Nr. 5 ex 24 poz. 40 oraz rozp. Min. Skarbu (Dz. U. R. P. Nr. 83 ex 24 poz. 728)	w złocie 100	140
2/I i 1/VII	5% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. Nr. 96 ex 1926 poz. 560)	Zł. 100	45
1/II i 1/VIII	5% obl. S. II. premj. poż. dol. (Dz. U. R. P. Nr. 129 ex 1925 poz. 919)	dol. 5	40
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych.		
30/VI i 31/XII	8% list. zast. B. G. K. (Dz U. R. P. Nr. 46 ex 1924, poz. 478	w złocie 100	110
2/I i 2/VI	8% list. zast. Państw. B ku Roln. wzgl. zobowiązania na te listy	w złocie 100	110
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych gwarantowanych przez Skarb Państwa.		
1/IV i 1/X	7% list. zast. Tow. Kred. Przem. Pol. (Dz. U. R. P. Nr. 113 ex 1920, poz. 737)	Ł. 1	20
	D. Akcje Banku Polskiego.	Zł. 100	75

Papiery wartościowe przyjmowane jako wadja i kaucje winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Poprzednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu: **(—) Barański**
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ Nr. 2 z dnia 4 stycznia 1927, poz. 4).

LW. 49.228/26.

IV. Lwów, dnia 21 grudnia 1926.

Rozporządzenie

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 21 grudnia 1926 r. o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali krajowych w czterech województwach małopolskich w I kwartale 1927 r.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 747), tudzież § 20 rozporządzenia II Ministra Spraw wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w I kwartale 1927 r. specjalne dopłaty na częściowe pokrycie kosztów utrzymania krajowych szpitali we Lwowie i Krakowie, tudzież zakładów dla umysłowo-chorych w Kulparkowie i Kobierzynie według następujących zasad:

§ 1.

Sumę specjalnych dopłat ustanawia się w wysokości 20% wydatków netto przewidzianych w preliminarzu budżetowym Tymczasowego Wydziału Samorządowego na r. 1926 na utrzymanie czterech krajowych szpitali i zakładów w kwocie 925.000 zł.

Wysokość zatem specjalnych dopłat wynosić będzie w I kwartale 1927 r. 231.250 zł.

§ 2.

Za podstawę rozkładu tych dopłat specjalnych na poszczególne miasta i powiatowe związki komunalne

służy przeciętna roczna ilość dni leczenia w trzechleciu 1922 do 1924 r., według przynależności leczonych do każdego miasta, względnie powiatu samorządowego. Przypadające na każde miasto i na każdy powiatowy związek komunalny dopłaty oblicza i podaje do wiadomości zarządów miast i powiatowych Związków komunalnych Tymczasowy Wydział Samorządowy.

§ 3.

Zarządy miast i powiatowych związków komunalnych obowiązane są przypadające na nie dopłaty wstawić do swych budżetów i pokryć je ze swych ogólnych dochodów.

Dopłaty winny być uiszczone do końca marca 1927.

§ 4.

Spory wynikłe między Związkami komunalnemi a Tymczasowym Wydziałem Samorządowym o stosowanie art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w dzienniku urzędowym Województwa.

Tymczasowy Wydział Samorządowy.

Przewodniczący: **Kędzior** w. r.

Członek T. W. S.: **Pazdro** w. r.

ZESTAWIENIE

dopłat na utrzymanie szpitali krajowych za I kwartał 1927, które mają pokryć Powiatowe Związki komunalne po myśli postanowień § 3-go powyżej umieszczonego rozporządzenia Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie z dnia 21-go grudnia 1926 r., LW. 49.228/26.

IV.

L. p.	POWIATY	Przeciętna roczna ilość dni leczenia w 3-leciu 1922-1924 r.	Procent przypadający na powiat	Specjalna dopłata przypadająca na powiat w I kwartale 1927 r. w złotych
1	Borszczów	7.148	0.55	1.271.87
2	Brody	12.854	0.99	2.289.38
3	Brzeżany	10.663	0.82	1.896.25
4	Buczacz	12.706	0.98	2.266.25
5	Czortków	4.837	0.37	855.63
6	Kamionka str.	21.663	1.67	3 861.87
7	Kopyczyńce	8.541	0.66	1.526.25
8	Podhajce	7.665	0.59	1.364.38
9	Przemyślany	12.590	0.99	2.289.37
10	Skałat	8.261	0.64	1.480.—
11	Tarnopol	15.542	1.20	2.775.—
12	Trembowla	7.027	0.54	1.248.75
13	Zaleszczyki	5.069	0.39	901.88
14	Zbaraż	5.494	0.42	971.25
15	Złoczów	20.721	1.60	3.700.—
	Razem	160.781	12.41	28.698.13

ZESTAWIENIE

dopłat na utrzymanie szpitali krajowych za I kwartał 1927, które mają pokryć Zarządy miast powiatowych po myśli postanowień § 3-go powyżej ogłoszonego rozporządzenia Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie z dnia 21-go grudnia 1926 r., LW. 49.228/26.

IV.

L. p.	MIASTO POWIATOWE	Przeciętna roczna ilość dni leczenia w 3-leciu 1922-1924 r.	Procent przypadający na miasto	Specjalna opłara przypadająca na miasto w I kwartale 1927 r. w złotych
1	Borszczów	502	0.04	92.50
2	Brody	3.012	0.23	531.87
3	Brzeżany	2.425	0.19	439.38
4	Buczacz	2.435	0.19	439.38
5	Czortków	1.158	0.09	208.13
6	Kamionka str.	2.911	0.22	508.75
7	Kopyczyńce	408	0.03	69.37
8	Podhajce	1.109	0.09	208.12
9	Przemyślany	1.229	0.10	231.25
10	Radziechów	1.131	0.09	208.13
11	Skałat	1.764	0.14	323.75
12	Tarnopol	8.166	0.63	1.456.88
13	Trembowla	933	0.08	185.—
14	Zaleszczyki	539	0.04	92.50
15	Zbaraż	1.272	0.10	231.25
16	Zborów	376	0.03	69.37
17	Złoczów	3.375	0.26	601.25
	Razem	32.745	2.55	5.896.88

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 1327/27. Tarnopol, dnia 28 stycznia 1927 r.

Lista Znawców, ułożona przez Sąd Apelacyjny we Lwowie dla oszacowania przedmiotow i gruntów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz koleji żelaznych, jakoteż oznaczenia wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych dla Okręgu Województwa Tarnopolskiego na rok 1927.

I. Powiat Borszczów.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Stanisław Skowroński, dzierżawca dóbr w Germakówce.

Z zawodu leśnictwa:

Władysław Żurowski, zarządca lasów w Skale nad Zbruczem.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Juljusz Schaedl, techniczny urzędnik drogowy w Borszczowie.

Z zawodu górnictwa:

Alfred Skowroński, absolwent Akademji górniczej i dzierżawca dóbr w Monasterku, poczta Bilcze Złote.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Juljusz Schaedl, techniczny urzędnik w Borszczowie.

II. Powiat Brody.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Jan Madejski, właściciel dóbr w Gajach Hołoskowieckich, poczta Brody,
2. Bolesław Dauksza, właściciel gospodarstwa rolnego w Jasionowie, poczta Brody.

Z zawodu leśnictwa:

Józef Rduch, dyrektor lasów zarządu dóbr „Spółka Brody" w Brodach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Bronisław Brzozowski, inżynier Wydziału Pow. w Brodach.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Karol Medwecki, inspektor lasów przy Wydziale powiatowym w Brodach.

III. Powiat Brzeżany.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Konstanty Cywiński, własciciel dóbr Płotycza,
2. Karol Wojciechowski, właściciel dóbr Litiatyn.

Z zawodu leśnictwa:

Kazimierz Antonowicz, emer. dyrektor lasów w Brzeżanach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Kazimierz Wiszniewski, budowniczy w Brzeżanach,
2. Władysław Hertman, budowniczy w Brzeżanach.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Inż. Wilhelm Rapf w Brzeżanach,

IV. Powiat Buczacz.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Aleksander Gniewosz, właściciel dóbr Potok Złoty,
2. Paweł Stachoń, gospodarz w Trościańcu, p. Uście Zielone.

Z zawodu leśnictwa:

Jan Szawłowski, właściciel dóbr w Przewłoce p. Buczacz.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Inż. Franciszek Przewirski, kierownik Okręgowego Zarządu dróg Sam. w Buczaczu,
2. Inż. Izydor Opolski w Buczaczu, b. urzędnik Wydziału Krajowego we Lwowie.

Z zawodu fabrykantów:

Jan Krupiński, cywilny geometra w Buczaczu.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Inż. Izydor Opolski w Buczaczu, b. urzędnik Wydziału Krajowego we Lwowie.

V. Powiat Czortków.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Inż. Antoni Gromnicki, delegat Okręgowego Towarzystwa Gospodarczego w Czortkowie,
2. Jan Wojtyński, właściciel posiadłości rolnej w Wygnance,
3. Ignacy Lewicki, rolnik w Wygnance,
4. Szymon Połatajko, rolnik w Wygnance,
5. Włodzimierz Wasilewski w Czortkowie.

Z zawodu leśnictwa:

1. Inż. Adam Wysocki, nadzarządca lasów Antoniego Lanckorońskiego w Ułaszkowcach,
2. Inż. Karol Delong, zarządca lasów Antoniego Lanckorońskiego w Jagielnicy,
3. Jan Łosowski, zarządca lasów w Czortkowie,
4. Stanisław Wyhowski, właściciel dóbr w Szmańkowczykach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Inż. Jakób Messig, przy Państw. Zarządzie w Czortkowie,
2. Jan Korzeniowski, budowniczy w Wygnance,
3. Teodor Wtorzecki, architekt w Czortkowie.

Z zawodu fabrykantów:

1. Stanisław Jędrzejowski, właściciel fabryki maszyn rolniczych w Czortkowie,
2. Edmund Lewicki, właściciel Zakładu mechaniczno-ślusarskiego w Czortkowie,
3. Ludwik Horodyski, właściciel Zakładów przemysłowych w Kolędzianach.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Inż. Antoni Lachowicz, kierownik Państw. Zarządu drogowego w Czortkowie.

VI. Powiat Kopyczyńce.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Albin Kowalczuk, gospodarz w Kopyczyńcach,
2. Jan Tytor, gospodarz w Kopyczyńcach,
3. Józef Warszylewicz, gospodarz w Kopyczyńcach,
4. Stanisław Smalawski, dyrektor dóbr w Kopyczyńcach,
5. Jerzy Atanascovic, dyrektor dóbr w Jabłonowie, poczta Suchostaw.

Z zawodu leśnictwa:

1. Stanisław Orzechowski, nadleśniczy w Oryszkowcach, poczta Kopyczyńce,
2. Edmund Włodkowski, nadleśniczy w Jabłonowie, poczta Suchostaw,

3. Romuald Konczakowski, nadleśniczy w Kopyczyńcach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Józef Wołoszyn, inż. Rady powiatowej w Kopyczyńcach.

VII. Powiat Kamionka strumiłowa.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Jan Bykalski, rolnik z Kamionki strumiłowej,
2. Józef Kupczyński, rolnik z Kamionki strumiłowej,
3. Józef Jaworek, rolnik z Podzamcza,
4. Józef Czyrek, rolnik z Podzamcza.

Z zawodu leśnictwa:

1. Ludwik Asłanowicz, dyrektor lasów z Grabowej p. Busk,
2. Jan Kromer, leśniczy z Tadań poczta Kamionka strumiłowa,
3. Ignacy Matkowski z Horpina p. Kamionka strum.

Z zawodu budownictwa:

1. Inż. Władysław Zgorlakiewicz, kierownik państwowego Zarządu wodnego z Kamionki strumiłowej,
2. Jan Przewoda, budowniczy z Kamionki strumiłowej,
3. Stanisław Kotliński, budowniczy z Kamionki strum.,

Z zawodu fabrykantów:

Karol Poznański, właściciel cegielni w Kamionce str.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Inż. Władysław Zgorlakiewicz, radca budownictwa w Kamionce strumiłowej.

VIII. Powiat Podhajce.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Jan Zeitleben, właściciel dóbr Zahajce, poczta Podhajce,
2. Błażej Róg, rolnik w Białokrynicy p. Podhajce.

Z zawodu leśnictwa:

Stanisław Stobiecki, zarządca lasów w Sulewach ad Murzyłów p. Podhajce.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Inż. Adolf Tinz, inżynier Wydziału powiatowego w Podhajcach.

IX. Powiat Przemyślany.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Józef Juszczyk, zarządza folwarku w Wołowie p. Przemyślany.

Z zawodu leśnictwa:

Kazimierz Goleń, zarządca lasów gminy m. Lwowa w Pniatynie, poczta Przemyślany.

Z zawodu budownictwa:

Inż. Władysław Zamorski, z Wydziału Powiatowego w Przemyślanach.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Inż. Władysław Zamorski z Wydziału Powiatowego w Przemyślanach.

X. Powiat Radziechów.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Jan Ross, zarządca dóbr w Radziechowie,
2. Stanisław Holdenmayer, kierownik Zarządu gminnego w Radziechowie,
3. Szymon Pastel, dzierżawca folwarku Dębiny, poczta Ohladów,
4. Roman Kraiński, właściciel folwarku Zabawa ad Suszno, p. Witków Nowy.

Z zawodu leśnictwa:

1. Juljusz Hlouszek, leśniczy w Chołojowie,
2. Antoni Biberstein Błoński, nadleśniczy w Nowostawach p. Łopatyn,
3. Władysław Gołębiowski, nadleśniczy w Pukaczowie, p. Radziechów.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Wojciech Semenowicz, majster murarski w Radziechowie,
2. Emanuel Schrage, budowniczy w Radziechowie.

Z zawodu fabrykantów:

1. Józef Pastel, właściciel tartaku i młyna w Kanoninie, poczta Radziechów,
2. Henryk Suchestaw, właściciel dóbr w Łopatynie.

XI. Powiat Skałat.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Antoni Wojna, rolnik w Poznance Hetmańskiej.

Z zawodu leśnictwa:

Mnisław Vlk, leśnik w Nowosiółce skałackiej, las Malinik.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Baltazar Zaleski, budowniczy w Skałacie,

Z zawodu fabrykantów:

Franciszek Zajączkowski, właściciel młyna w Krasnem poczta Touste.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

1. Jan Perec, właściciel młyna i rolnik w Orzechowcu,
2. Franciszek Zajączkowski, właściciel młyna w Krasnem p. Touste.

XII. Powiat Tarnopol.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Kazimierz Garapich, właściciel dóbr Cebrów,
2. Bolesław Kuzian, dzierżawca dóbr w Kupczyńcach:
3. Michał Bauer w Tarnopolu, ul. Podzamcze 17,
4. Antoni Janowski, rolnik w Zastawiu,

Z zawodu leśnictwa:

1. Inż. Mieczysław Skrobotowicz, radca leśnictwa w Tarnopolu,
2. Tadeusz Gottwald, egz. i samoistny gospodarz leśny w Mikulińcach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Inż. Karol Szwed w Tarnopolu,
2. Wilhelm Schächter, budowniczy w Tarnopolu.

Z zawodu fabrykantów:

1. Juljusz Baar, właściciel browaru w Białej Przewalicha,
2. Daniel Stöckel, właściciel młyna w Tarnopolu.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

1. Seweryn Nadolski, referent odbudowy przy Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.
2. Inż. Wacław Alda w Tarnopolu.

XIII. Powiat Trembowla.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Zygmunt Białobrzeski, właściciel ziemski w Wolicy koło Trembowli,
2. Juljan Gliwa, rolnik w Plebanówce koło Trembowli,
3. Antoni Mrozowski, dzierżawca dóbr w Boryczówce.

Z zawodu leśnictwa:

1. Zenon Zalanowski, leśniczy w Trembowli,
2. Edward Biłyk, leśniczy w Ruzdwianach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Aleksander Csesnak, technik inżynierji w Trembowli,
2. Konstanty Hewanicki, budowniczy miejski w Trembowli.

XIV. Powiat Zaleszczyki.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Eugenjusz Wartanowicz, właściciel dóbr w Dźwiniaczu, p. Zaleszczyki.

Z zawodu leśnictwa:

Władysław Dobrzański, nadleśniczy w Salowej ad Capowce, p. Koszyłowce.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Inż. Jan Linek, kierownik Zarządu dróg sam. w Dobrowlanach, p. Zaleszczyki.

XV. Powiat Zbaraż.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Szymon Dziedzic, rolnik w Zbarażu, ul. Tarnopolska,
2. Władysław Małecki, właściciel dóbr w Roznoszyńcach,

Z zawodu leśnictwa:

Leon Korzeniewicz, leśnik i kierownik Urzędu pocztowego w Dobrowodach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Tadeusz Smarzewski, inżynier i właściciel dóbr w Kobyli p. Dobrowody.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Szymon Dziedzic, rolnik w Zbarażu, ul. Tarnopolska.

XVI. Powiat Zborów.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Stanisław Lipiński, właściciel dóbr Chrabużna ad Urlow, poczta Zarudzie ad Zborów.
2. Stanisław Sapyta, rolnik w Jarosławicach p. Zborów,
3. Florjan Dębski, rolnik Pohrebcach, p. Zborów.

Z zawodu leśnictwa:

1. Teodor Jentschke, leśniczy w Pomorzanach,
2. Józef Sankowski, leśniczy dóbr pomorzańskich w Koropcu.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Inż. Józef Wilenko, inżynier budownictwa i mierniczy w Zborowie,
2. Marjan Markiewicz, majster murarski w Zborowie,
3. Jan Zegraj, cieśla budowlany w Zborowie.

Z zawodu fabrykantów:

1. Tadeusz Tiger, fabrykant z Wertełki ad Założce,
2. Jukim Linder, przemysłowiec w Zborowie,

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

1. Józef Piasecki, właściciel młyna w Rozhadowie, p. Pomorzany,
2. Gabrjel Zegraj, właściciel młyna w Zborowie.

XVII. Powiat Złoczów.

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Kazimierz Romański, właściciel dóbr w Łuce p. Złoczów,
2. Bolesław Listowski, właściciel dóbr w Płuhowczyku ad Płuhów, poczta Złoczów,
3. Mikołaj Bakun, rolnik w Kontach, p. Olesko,
4. Antoni Sobczyński, rolnik w Kondratowie, p. Gołogóry,
5. Juljusz Tobis, b. dyrektor lasów w Złoczowie, ul. Podwójcie.

Z zawodu leśnictwa:

1. Juljusz Tobis, b. dyrektor lasów w Złoczowie, ul. Podwójcie,
2. Inż. Stefan Podolewski, kom. ochrony lasów w Złoczowie, ul. Podwójcie.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

1. Inż. Zygmunt Herzog, kier. Państw. Zarządu drog. w Złoczowie, ul. Kolejowa.

Z zawodu fabrykantów:

1. Jan Polisiuk, właściciel fabryki skór w Złoczowie, ul. Brodzka,
2. Kazimierz Szczepkowski, właściciel zakładu mech. w Złoczowie, ul. Kolejowa.

Specjalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

1. Inż. Zygmunt Herzog, kier. Państw. Zarządu drog. w Złoczowie, ul. Kolejowa.

Powyższą listę podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Dr. Zawistowski** w. r.

Tymczasowy Wydział Samorządowy
we Lwowie.

LW. 57699.
IV. Lwów, dnia 22 grudnia 1926.

Taksy leczenia w szpitalach
powszechnych.

Ogłoszenie

Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie z 22 grudnia 1926 LW. 57.699 dotyczące taks leczenia w szpitalu powszechnym: 1) w Brodach, 2) Brzeżanach, 3) Czortkowie, 4) Podhajcach, 5) Przemyślanach, 6) Skałacie, 7) Tarnopolu, 8) Zaleszczykach i 9) Złoczowie.

Na podstawie § 9 ustawy z 28 lipca 1897 (Dz. u. kraj. Nr. 47) ustanawia niniejszem Tymczasowy Wydział Samorządowy w porozumieniu z Województwem we Lwowie jako władzą kompetentną w tej sprawie na całym terytorjum Małopolski po myśli reskryptu M. S. W. z 17 maja 1924 L. Z. 881 taksę dzienną za leczenie i pielęgnowanie chorych, począwszy od **1-go stycznia 1927 r.** w wymienionych wyżej szpitalach w następującej wysokości:

I. klasa 12 zł., II. klasa 8 zł., III. klasa w Brzeżanach, Czortkowie i Przemyślanach 3 zł. 50 gr., w Skałacie, Podhajcach 3 zł. 40 gr., w Brodach 3 zł. 30 gr., w Tarnopolu i Złoczowie 3 zł. 10 gr., w Zaleszczykach 3 zł.

Przewodniczący Tymcz. Wydziału Samorządowego:
Kędzior w. r.

Członek TWS.: **Szczyrek** w. r.

Podwyższenie taks w 42 szpitalach

Małopolskich, podległych zarządowi Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie **od 1-go stycznia 1927 r.**

I. klasa 12 zł., II. klasa we Lwowie i Krakowie 9 zł., w Kulparkowie i Kobierzynie i we wszystkich 38 prowincjonalnych szpitalach 8 zł., III. klasa we Lwowie i Krakowie 4 zł. 40 gr., w Białej 3 zł. 70 gr., w Bóbrce, Bochni, Brzeżanach, Czortkowie, Dolinie, Lubaczowie, Nowym Targu, Przemyślanach, Sokalu i Żółkwi 3 zł. 50 gr., dalej w Podhajcach, Skałacie i Turce 3 zł. 40 gr., dalej w Brodach, Jarosławiu, Jaśle, Tarnobrzegu i Żywcu 3 zł. 30 gr., dalej w Gorlicach, Kałuszu i Śniatynie tudzież w Kulparkowie i Kobierzynie 3 zł. 20 gr., dalej w Krośnie, Sanoku, Stryju, Tarnopolu, Wadowicach i Złoczowie 3 zł. 10 gr., wreszcie w Drohobyczu, Kołomyji, Kosowie, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Stanisławowie, Tarnowie i Zaleszczykach 3 zł.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. BP. 175. Tarnopol, dnia 18 stycznia 1927.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu w myśl § 27. ustawy z dnia 15 listopada 1867 r. (austr. Dz. p. p. Nr. 134) ogłasza prawomocne rozwiązanie stowarzyszenia gimnastycznego i straży ogniowej „Łuh" w Kabarowcach pow. Zborów, zarządzone reskryptem tut. Urzędu Wojewódzkiego z dnia 13 października 1926 r. L. BP. 11914 z powodu przekroczenia statutowego zakresu działania.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP. 58673/0/26. Tarnopol, d. 13 stycznia 1927.

Zmiana taryfy Zakładu ubezpieczenia od wypadków.

Podaje się do wiadomości, że Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej na mocy ust. ostatniego § 16. ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 413, na podstawie sprawozdania Zakładu Ubezpieczenia od wypadków we Lwowie z r. 1925 obniżył taryfę opłat Zakładu Ubezpieczenia od wypadków w ten sposób, iż na czas od 1 lipca do 31 grudnia 1926 r. opłata wynosić będzie dla pierwszej procentowej klasy niebezpieczeństwa 0,06 zł. dla setnej procentowej klasy niebezpieczeństwa 6 zł. od każdych 100 zł. zarobku, zaś na czas od 1 stycznia 1927 r. do 31 grudnia 1927 r. opłata wynosić będzie dla pierwszej procentowej klasy niebezpieczeństwa 0,05 zł., a dla setnej procentowej klasy niebezpieczeństwa 5 zł.

Za Wojewodę: **Hlid** wr., Naczelnik Wydziału.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. 25. Tarnopol, dnia 19 stycznia 1927.

Ogłoszenie.

Unieważnia się blankiety paszportów zagranicznych wzór I b. Nr. 110001 i Nr. 110025, które zaginęły w Starostwie w Skałacie.

Za Wojewodę: **Gergowicz** wr., Naczelnik Wydziału.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. R. W, 341/27. Tarnopol, dnia 21 stycznia 1927.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 stycznia 1927 r.

1. Wąglik — (Anthrax)

Pow. Przemyślany: Łonie
Pow. Zaleszczyki: Żeżawa.

2. Szelestnica — (Gangraena emphysematosa)

Pow. Podhajce: Horożanka.

3. Różyca świń — (Erysipelas suum)

Pow. Tarnopol: Białoskórka
Pow. Zborów: Wołczkowce.

4. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Brody: Huta pieniacka, Suchowola
Pow. Buczacz: Buczacz
Pow. Trembowla: Zubów
Pow. Zaleszczyki: Iwanie.

Ruch służbowy.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł powiatowego lekarza weterynarji w VII. st. sł. Franciszka Sękiewicza z Radziechowa do Kamionki strumiłowej oraz prowizorycznego powiatowego lekarza weterynarji w VII. st. sł. Dra Humberta Michelinego z Kamionki strumiłowej do Radziechowa przy równoczesnem zamianowaniu go powiatowym lekarzem weterynarji w VII. st, sł. w Starostwie radziechowskiem.

Wojewoda Tarnopolski zamianował z dniem 1 stycznia 1927 praktykantów III. kategorji Reginę Kłopotowską w Starostwie w Czortkowie i Stanisława Szewczuka w Starostwie w Kopyczyńcach urzędnikami III. kategorji w XII. st. sł.;

przeniósł urzędnika III. kategorji w XII. st. sł. Mieczysława Semeneca ze względów służbowych ze Starostwa w Czortkowie do Starostwa w Skałacie;

anulował przeniesienie urzędnika III. kategorji w XI. st. sł. Piotra Chrostka ze Starostwa w Czortkowie do Starostwa w Skałacie;

zwolnił kontraktowego zastępcę lekarza powiatowego z poborami wedle VIII. st. sł. przy Starostwie w Zborowie Dra Marjana Skórskiego z dniem 31 stycznia 1927 od dalszych obowiązków służbowych.

Dział nieurzędowy.

Komunikaty pocztowe i kolejowe.

Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów zatwierdziła wniosek Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie na bliższe określenie nazwy urzędu pocztowego Mielnica (pow. Borszczów, Województwo Tarnopolskie) na „Mielnica nad Dniestrem“.

Zmianę tej nazwy ustalono w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim w Tarnopolu a to celem odróżnienia tego Urzędu pocztowego od podobnego brzmienia uruchomić się mającego Urzędu pocztowego Mielnica na Wołyniu (pow. Kowel, Województwo Wołyńskie).

Z dniem 15 lutego 1927 uruchamia się w miejscowości Koszlaki powiat Zbaraż agencję pocztową we wszystkich działach służby pocztowej. Z tego powodu przydziela się gminę Koszlaki do miejscowego zaś gminy Hołotki, Palczyńce i Białozórka do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji wydzielając je równocześnie z zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Nowesioło k/Podwołoczysk.

Gmina Ostałowice powiat Przemyślany została wydzieloną z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Janczyn i przydzieloną do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Przemyślany.

Z dniem 20 stycznia 1927 został otwarty przystanek osobowy „Połonice“ położony w klm. 372·90 między stacjami Barszczowice — Zadwórze na linji Lwów — Podwołoczyska dla ruchu osobowego i ograniczonego ruchu bagażowego.

Bilety dla podróżnych wydaje się na przystanku do pociągów Nr. 214, 216, 241 i 231 do innych zaś pociągów mają obowiązek wystawiać bilety konduktorzy w pociągu bez dopłaty. Bagaż przyjmuje się do przewozu w pociągu za opłatą w stacji przeznaczenia.

Orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

1. W sprawach, tyczących się przywrócenia terminu na podanie skargi kasacyjnej, decyzje, przywracające termin, są nie zaskarżalne, natomiast decyzje odmowne podlegają zaskarżeniu. (Wyrok z 10 czerwca 1926, L. rej. 426/24).

2. Prawo swobodnej oceny wyników postępowania dowodowego przez władzę I-szej instancji nie pozbawia strony prawa przedstawienia okoliczności odwodowych i ofiarowania dowodów dla ich wykazania. (Wyrok z 11 czerwca 1926, L. rej. 362/25).

3. Gmina nie jest w myśl § 18 pkt. 6 austrj. ustawy przemysłowej uprawniona do wnoszenia rekursu przeciw udzieleniu przez władzę przemysłową I-szej instancji koncesji na wykonywanie uprawnień z § 16 powołanej ustawy w tych samych rozmiarach i w tym samym lokalu, w jakim matka koncesjonarjusza koncesję indentyczną wykonywała przez poprzedzające lat 13. (Wyrok z 7 czerwca 1926, L. rej. 2612/25).

4. Niepowzięcie w terminie, oznaczonym w art. 36 ustawy drogowej z 10 grudnia 1920, poz. 32 Dz. Ust. z r. 1921, uchwały co do ustalenia sieci dróg gminnych, istniejących w danej gminie, nie pozbawia gminy możności powzięcia w myśl art. 1 pkt. 4 tej ustawy, już po wskazanym terminie, uchwały o zaliczeniu takiej drogi, do kategorji dróg gminnych, oczywiście po stwierdzeniu charakteru publicznego tej drogi. (Wyrok z 7 czerwca 1926, L. rej. 1059/24).

5. Roszczenia do majątku fundacyjnego, same przez się nie uzasadniają w myśl dekretu z 7 lutego 1919, poz. 215 Dz. Pr., legitymacji do przedstawienia projektu statutu fundacji i do domagania się jego zatwierdzenia. (Wyrok z 20 maja 1926, L. rej. 847/23).

6. Władze polskie uprawnione były przyjmować lub nie przyjmować do polskiej służby za zasadzie swego swobodnego uznania funkcjonarjuszów państw zaborczych, pozostających w służbie na obszarach Państwu Polskiemu przypadłych. (Wyrok z 18 czerwca 1926, L. rej. 2090/25).

7. Przepisy, objęte art. 98 i 100 ustawy z 9 października 1923 o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, poz. 924 Dz. Ust., dotyczą tylko tych funkcjonarjuszów, którzy pozostawali w służbie w chwili wejścia w życie cytowanej ustawy. (Wyrok z 21 maja 1926, L. rej. 1034/25).

8. Przywrócenie urzędnikowi czy funkcjonarjuszowi niższemu, na zasadzie przepisu ustępu drugiego art. 64 ustawy z 17 lutego 1922 o państwowej służbie cyw. poz. 164 Dz. Ust., praw, nabytych służbą poprzednią, obejmuje tylko prawa nabyte z tytułu odbycia odnośnego okresu służby i które w czasie powzięcia omawianej decyzji zachowały jeszcze swą aktualność i skuteczność. Przywrócenie więc praw, nabytych poprzednią służbą, które nastąpiło po wejściu w życie ustawy z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust., ma wpływ na oznaczenie szczebla uposażenia ustawy, z tytułu służby, którą nabyte prawa mu przywrócono, prawo do oznaczenia wyższego szczebla w tej samej grupie uposażenia, do której po ponownem wstąpieniu do służby zostaje zaszeregowany. (Wyrok z 21 maja 1926, L. rej. 1034/25).

9. Z pojęcia dnia jako terminu prawnego oraz z przepisów, objętych art. 2, 6 i 7 ustawy z 9 października 1923 o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska poz. 924 Dz. Ust., wynika, że przejście funkcjonarjusza państwowego czy wojskowego zawodowego, wskutek awansu, do wyższej grupy uposażenia wyklucza już możność posunięcia się w tym samym dniu także na wyższy szczebel w grupie, w której dany funkcjonarjusz czy wojskowy dotąd pozostawał. (Wyrok z 21 maja 1926, L. rej. 791/25).

10. W myśl dekretu z 25 stycznia 1919 poz. 123 Dz. Pr. o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji i rozporządzenia wykonawczego z 21 maja 1920 poz. 266 Dz. Ust. wydawanie pozwoleń na broń palną krótką dla obrony osobistej pozostawione jest swobodnemu uznaniu władz administracyjnych. (Uchwała z 30 listopada 1925, L. rej. 1447/25).

(Powyższe orzeczenia N. T. A. ogłoszone zostały w „Monitorze Polskim“ a mianowicie: 1 do 3 w numerze 285 z roku 1926, 4 do 9 w numerze 289 z roku 1926 i 10 w numerze 297 z roku 1926).

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. Tel. 138.